

Адрес за кореспонденция:

Янко Янков

ж. к. “Дианабад”,
Блок 4, етаж 6, ап. 38,
1172 София

05 април 2006 г.

Към:

LPC-Embassy-001/ 29 септември 2005 г.
LPC-Embassy-002/ 30 септември 2005 г.
LPC-Embassy-003/ 10 октомври 2005 г.
LPC-Embassy-004/ 06 декември 2005 г.
LPC-Embassy-005/ 07 декември 2005 г.
LPC-Embassy-006/ 19 декември 2005 г.
LPC-Embassy-007/ 07 март 2006 г.
LPC-Embassy-008/ 12 март 2006 г.
LPC-Embassy-009/ 13 март 2006 г.
LPC-Embassy-010/ 23 март 2006 г.
LPC-Embassy-011/ 27 март 2006 г.
LPC-Embassy-012/ 03 април 2006 г.
LPC-Embassy-013/ 05 април 2006 г.

**До техни Превъзходителства Посланиците,
акредитирани в България от държавите-членове
на Европейския съюз,
Европейската комисия на ЕС, САЩ и Швейцария**

До Президента на България
бул. “Княз Дондуков” № 2
1000 София

До Главния прокурор на България
бул. “Витоша” № 2
1000 София

До Министъра на вътрешните работи
ул. “Шести септември” № 29
1000 София

Информационно копие:

**До Генералния директор
и Специалния справочен отдел и архив
на Българската телеграфна агенция (БТА)**
бул. “Цариградско шосе” № 49
1124 София

Ваши Превъзходителства,

Ваши престъпни нискоерерхични слуги на българския мафиотски режим,

От изложенията ми от настоящата поредица, имащи дати **06 декември 2005 г.** и **07 март 2006 г.** е видно, че *след като на 05 декември 2005 г. анонимен телефонен терорист заплаши с убийство мен, членовете на семейството ми и един български журналист*, въпреки моите настойчиви писмени и устни (телевизионни) настоявания за разследване, **до днес Прокуратурата и Министерството на вътрешните работи не са направили абсолютно нищо както за разкриването на престъпното лице, така и за евентуалното обезпечаване на моята, на семейството ми и на въпросния журналист сигурност** - ако не чрез друго, то поне най-малко с адекватен професионален съвет.

Дори нещо повече – вече разполагам с напълно достатъчни доказателства и обосновани съображения, даващи ми основание да бъда напълно категоричен в твърдението си, че *така посоченото събитие е било и продължава да е част от оперативен сценарий, ръководен именно от специалните отдели на Министерството на вътрешните работи*, действащи като високопрофесионални престъпни слуги на **българския филиал на руската Червена мафия**, представляващ днешен трансформационен наследник на бившите съветски специални служби.

Съвсем накратко тук и сега ще регистрирам и поредното събитие, доказващо по достатъчно красноречив съпоставителен начин основателността на посоченото мое категорично твърдение.

На 03 април т. г., понеделник, по телефона ми се обади **офицерът Петков** - служител на ръководения от **офицера Иван Манев Отдел за борба с тероризма в Столичната Дирекция на Министерството на вътрешните работи** и ме покани *да го посетя доброволно в сградата на полицейското ведомство, за да бъда разпитан*. Тъй като изрично поисках повече информация относно повода на тази „*специална телефонна покана за доброволно посещение*”, **офицерът Петков** достатъчно любезно ме информира, че му е било наредено спешно да ме разпита по повод оплакване, направено пред органите на МВР от **председателя на БАН акад. Иван Юхновски** във връзка с **текста на моето изложение (от настоящата поредица) от 27 март 2006 год.**, от който текст било видно, че **въпросният академик** се е бил намирал в ситуация на терористична заплаха.

Категорично настоявам не само *да бъде снето на писмен носител съдържанието на несъмнено задължително записания чрез аудиотехника наш разговор*, но и самият **офицер Петков** да бъде разпитан и писмено да потвърди съдържанието му. Освен това категорично настоявам да ми бъде дадено копие както от писмото на **акад. Иван Юхновски**, с което той е поискал полицейска защита и е посочил моето име като **свидетел** или **терорист**, така и резолюциите и другите писмени доказателства относно разпорежданията на съответните полицейски началници.

Във връзка с това изрично подчертавам, че в случая с **акад. И. Юхновски** служителите на МВР са действували и действуват не само изключително спешно, но и съвсем явно пристрастно, тенденциозно и незаконосъобразно, което обстоятелство, от своя страна, по недвусмислен начин доказва тезата, че **въпросното полицейско поведение** е било и продължава да е елемент от **специално предварително планирано секретно оперативно мереприятие против мен**. Впрочем, доколкото зная, поне от няколко години това оперативно мероприятие има кодовото наименование **ДОР „Парагас”**, а както вече би трябвало вие да знаете поне от моите изложения до вас (а също така и от **с. 420 от Том 6** на моята книга *„Документ за самоличност. Политическа документалистика”*), **въпросната кодова дума** означава *„жертвоприношение”*, или още по-точно – *„извършване на съвкупност от магически и реални физически оперативни действия, облекчаващи по-бързия преход на даден човек от света на живите в свещения свят на мъртвите”*.

Правя гореформулираните искания, тъй като отново и за пореден път изрично обвинявам Министерството на вътрешните работи като цяло и в частност генерал Иван Чобанов в престъпно организиране и ръководене на дългогодишна и систематична оперативна дейност против мен, семейството ми и приятелите ми.

Във връзка с това, с настоящите редове писмено потвърждавам, че по време на разговора ни с офицера Петков съм казал следното:

▶ да бъде изрично отбелязано във въпросната документация, че ако неговите началници считат, че моето лично присъствие е належащо във въпросните полицейски процедури, да знаят, че ще могат да го обезпечат само по един-единствен начин, а именно - чрез т. нар. „принудително отвеждане”;

▶ че е изключително показателен фактът, че във връзка с моето оплакване за наличие на терористична заплаха притив мен, моите близки и един журналист, същият този **Отдел за борба с тероризма** е реагирал за първи път едва няколко месеци след писменото ми оплакване, при това едва след устното излагане на фактите в едно телевизионно предаване, при което, обаче, реакцията е такава, че до днес - вече половин година - все още не е направено абсолютно нищо и все още не ми е даден абсолютно никакъв писмен отговор;

▶ че е изключително показателен съпоставителният факт, разкриващ обстоятелството, че при моето оплакване оперативното поведение на служителите на МВР е коренно различно от поведението им по повод оплакването на престъпника Иван Юхновски, и че това е така, тъй като в миналото въпросното лице е бил агент и офицер от две престъпни управления на българската Държавна сигурност, а именно Четвърто Главно управление на ДС и Четвърти отдел на Първо Главно управление на ДС, както и обстоятелството, че днес същото това лице обслужва българския филиал на руската Червена мафия, а Министерството на вътрешните работи е само една от нискоерархичните структури на този мафиотски филиал.

05 април 2006 г.

Янко Н. Янков